

North Sea cycle route

Ook wel de Internationale Noordzeeroute genoemd. Je kunt in Nederland beginnen. Route gaat door België, Nederland, Duitsland, Denemarken, Zweden, Noorwegen, Engeland en Schotland.

Tour d'Afrique

Start in Caïro, eindigt in Kaapstad, dwars door Afrika. Een tocht over zo'n 12 duizend kilometer door savannegebied, woeste jungle en woestijnen.

Pamir Highway

De M41, begint in Doesjanbe en loopt door tot in Kirgizië. Klimt tot 4.500 meter hoogte, is de op een na hoogste internationale weg ter wereld.

De Zuidelijke Zijderoute

Route dwars door Centraal-Azië, die door Turkije, Iran, Turkmenistan, Oezbekistan, Tadzjikistan naar China voert. Via de beroemde Zijderoute, eens de belangrijkste verbinding tussen oost en west.

040818 © de Volkskrant - ib

In veel landen zien ze fietsers aan voor armoedzaaiers

Eric Schuijt fietste sinds 1984 zo'n 250 duizend kilometer over de wereld

per voorbereid - 'Ik ben niet zo'n fietser', zegt hij. De afgestudeerde econoom was vooral benieuwd hoe hij zou reageren als hij alles zou achterlaten dat hem vertrouwd was, als hij elke dag in een nieuwe omgeving terecht kwam. 'Wat dan overblijft, is wie ik werkelijk ben als mens, met alle emoties die daarbij horen.'

Voor Jongerius was Tadzjikistan het hoogtepunt van zijn fietstocht, die hij drie maanden geleden afrondde. Hij was onder de indruk van de gastvrije bevolking, het indrukwekkende landschap met zijn woestijn en hoge bergketens en de vaak extreme weersomstandigheden. Het kon er bloedheet en bitterkoud zijn, stormen en sneeuwen. 'Een harde, rauwe plek', noemt hij het.

Ook Wokke en Postma raakten in vervoering door de 'Pamirs'. Op hun weblog 'Kim en Rene op de Fiets door Azië (van Bangkok naar Teheran, dat is het plan)' beschrijven ze de 'uitdagende' tocht door het grillige gebergte. 'De bergen en vergezichten zijn meer dan weergaloes', schrijven ze op 20 juli, negen dagen voor de aanslag waarbij Wokke, twee Amerikanen en een Zwitser omkwamen. 'De uitgestrektheid, de kleuren (50 tinten bruin), het gevoel om in een compleet verlaten gebied te zitten, was meer dan indrukwekkend. Laat Rome maar liggen voordat je dood gaat, ga naar de Pamirs!'

Wokke was een ervaren reiziger, vertelde zijn broer Erik deze week aan *NRC Handelsblad*: hij reisde al sinds zijn 20ste en had meer dan 130 landen bezocht. Postma en hij fietsten het liefst door gebieden waar nauwelijks of geen andere toeristen komen. Afghanistan had daarom de voorkeur boven Tadzjikistan,

maar ze durfden het uiteindelijk toch niet aan. Dus werd het de Pamir Highway - 'de ultieme uitdaging van deze reis', zoals ze op hun blog schreven.

50-pluswereldfietzers

Harde cijfers over het aantal Nederlandse fietsavonturiers zijn er niet. Ze reiden hun reis meestal op eigen houtje voor. Het ministerie van Buitenlandse Zaken kan niet zeggen hoeveel Nederlanders er nog in Tadzjikistan verblijven, 'al weten we dat van geen enkel land'. Het reisadvies voor het land (overal oplossen, in bepaalde gebieden alleen reizen als het strikt noodzakelijk is) is niet aangescherpt na de aanslag, die wel bij het advies kwam te staan.

Eric Schuijt denkt dat de laatste jaren zo'n 200 à 300 Nederlanders een lange fietstocht in het verre buitenland hebben ondernomen. Wat begon als een vreemde gewoonte voor een kleine groep jongeren, is volgens hem een liefhebberij van alle leeftijden geworden. Hij ziet het op de weg en in zijn winkel De Vakantiefietser in Amsterdam, waar avonturiers en fietsliefhebbers een geschikte fiets op maat laten maken, om onderdelen en adviezen vragen of een cursus fietsreparatie voor onderweg komen volgen.

Schuijt merkt dat steeds meer 50-plussers het fietsavontuur aangaan.

DO'S EN DON'TS VAN LANGE FIETSREIZEN

■ Voor een maandenlange tocht in den vreemde zijn enkele eigenschappen onontbeerlijk. De twee belangrijkste zijn volgens Bas Jongerius: relaxed alleen kunnen zijn en bij tegenslag niet het hoofd laten hangen, maar een oplossing zoeken.

■ Mijd gevaarlijke gebieden als Venezuela, Panama, Ecuador, Zuid-Soedan, de Centraal-Afrikaanse Republiek en Afghanistan, en uiteraard Syrië en Irak.

■ Zorg dat thuisblijvers je route weten en

laat via social media elke dag iets van je horen.

■ De lokale bevolking is de beste informatiebron, volg hun adviezen over waar wel en niet te reizen.

■ Hoe vriendelijk en aantrekkelijk alle uitnodigingen van de lokale bevolking ook zijn, realiseer je dat de mensen vaak weinig te makken hebben. De traditie om reizigers uit te nodigen dateert, bijvoorbeeld in Iran, nog uit de periodes van de karavanen langs de Zijderoute.

■ Wie vanuit Neder-

land naar China wil fietsen, doet er verstandig aan voor vertrek een tweede paspoort aan te vragen. Eenmaal bij de grens aangekomen, is het visum van drie maanden al bijna verlopen. Met een tweede paspoort kan nog een visum voor dertig dagen worden aangevraagd, zodat alle moeite niet voor niets is geweest.

■ De belangrijkste fietsonderdelen voor in de bagage: een noodspaak en binnenband.

Zie voor handige tips ook volkskrant.nl

Als verklaring wijst hij op de sterk verbeterde kwaliteit van de fietsen. Met anti-lekbanden, sterkere frames en de mogelijkheid om tijdens het fietsen je telefoon op te laden en blijvend bereikbaar te zijn, zijn de laatste potentiële obstakels voor 50-plussers weggenomen.

Gps en apps

'Veel fietsers redden zich met gps en apps tegenwoordig zelf wel', merkt Pascal Kolkhuis Tanke. Met zijn bedrijf Tropical Cyclist organiseert hij fietsreizen door verre oorden. 'Tochten als de Karakoram Highway in Pakistan of de Pamir Highway begeleid ik altijd zelf, want die gaan over grote hoogten. Maar vooral in Zuidoost-Azië ben ik praktisch overbodig geworden. Er zijn ook nauwelijks onbekende stukken meer waar je nog kunt fietsen. Ja, in Birma vond ik vorig jaar nog een gebied.'

De oud-wielrenner omschrijft zijn veelal vaste klanten als 'nieuwsgierige, avontuurlijk ingestelde mensen die ook heel nadrukkelijk wat te verliezen hebben, zoals een partner of baan'. Ze willen avontuur, maar ook zekerheid dat de reis goed verloopt. Zeven reizen van vijftien tot twintig dagen begeleidt hij jaarlijks. 'Ik ben er om de risico's weg te nemen.'

Elke reis is hij 'zo scherp als een knipmes'. Niet omdat hij bang is voor gevaar - hij vertrouwt op de lokale touroperators

waarmee hij zakendoet. 'Maar omdat geen reis hetzelfde is. Ik ben 33 keer op de Filipijnen geweest en elke keer was anders.'

Onveilige gebieden mijdt hij, vandaar dat hij zijn droom om door Afghanistan te fietsen nooit heeft kunnen verwezenlijken. Wel herinnert hij zich dat het onrustig werd toen hij met een groep over de Karakoram Highway fietste. 'Er was een filmpje online gezet waarin de islam belachelijk werd gemaakt. *Inshallah*, zei mijn lokale touroperator altijd, nu raadde hij ons aan in het hotel te blijven. Die vrijdag was uitgeroepen tot anti-Amerikadag, het was niet verstandig om als blanke westerlingen door het land te fietsen.'

Dat het misging in Tadzjikistan, heeft hem verbaasd. 'Het is de laatste regio waar ik het zou verwachten.' In 2013 kwam hij er voor het eerst, hij zag er het toerisme langzaam toenemen. Nu hoopt hij maar, net als Jongerius, dat het land geen knauw krijgt vanwege de aanslag.

Aan Kolkhuis Tanke zal het niet liggen. De reis van vorige maand over de Pamir Highway ging niet door, de negen aanmeldingen waren net te weinig. Volgend jaar waagt hij een nieuwe poging, alleen niet over het stuk waar de fietstoeristen omkwamen. 'Dat deel slaan we altijd over. Niet omdat het er onveilig is, maar omdat het hartstikke saai is.'

CARRETERA AUSTRAL 'Van Argentinië naar Alaska, 2011'

Foto Swinde Wiederhold

TOUR D'AFRIQUE Amaya Williams op haar fiets in Lesetho, Afrika.